

Teatre lliure

© Carles Santos

un santos (sense el santos)

coordinació i direcció

Montse Colomé i Anna Llopart

Montjuïc –13 de gener

Un Santos (sense el Santos)

coordinació i direcció **Montse Colomé i Anna Llopart**

amb la col·laboració de:

Begoña Alberdi / Frederic Amat / Avelina Argüelles / Carme Bassas / Inés Borrás / Inés Boza / Cabo San Roque / Viviane Calvitti / Mariona Castelar / Cor Lieder Càmera / Antoni Comas / Pep Cortés / Ana Criado / Mary Davison / Joana Estebanell / Agustí Fernández / Anna Fonollosa / Cesc Gelabert / Marisa Gerardi / Susana Goulard / Maribel Ibarz / Toni Jodar / Laura Justicia / Olvido Lanza / Mónica López / Àngels Margarit / Lulú Martorell / Josep Maria Mestres / Jordi Molina Sextet / Isabel Monar / Francesc Orella / Sol Picó / Mercè Recacha / Cati Reus / Paca Rodrigo / Dory Sánchez / Ilona Schneider / Claudia Schneider / Pilar Solà / Alejandra Tugués / Carme Vidal / Berta Vidal / Anna Ycobalzeta

il·luminació **Samantha Lee** / so **Damien Bazin**

agraïments **Televisió de Catalunya**

durada aproximada **1h. sense pausa**

seguiu **#UnSantosSenseElSantos** al twitter

horari **21h.**

En homenatge a **Carles Santos**, traspasat fa poc, un seguit d'artistes que van tenir la sort de treballar amb ell ens tornen alguns dels passatges teatrals ideats pel mestre. Escenes memorables, en memòria del geni desaparegut.

Els fragments escollits pertanyen, entre d'altres, als espectacles següents:

Bujaraloz by Night (Teatre Prado de Sitges, 1982)

Té Xina la fina petxina de Xina? (Teatre Regina, 1984)

La pantera imperial (La Vinya, Canet, 1996)

Ricardo i Elena (Teatre Nacional de Catalunya, 2000)

El compositor, la cantant, el cuiner i la pecadora (Teatre Nacional de Catalunya, 2003)

El fervor de la perseverança (Teatre Lliure, 2006)

Brossalobrossotdebrossat (Teatre Lliure, 2008)

Sis tenores i un senyor (Fira Mediterrània, 2009)

Maquinofòbia pianolera (L'Auditori, 2010)

Patetisme il·lustrat (Teatre Nacional de Catalunya, 2015)

Collar de cranis Esquerdes parracs enderrocs (Teatre Nacional de Catalunya, 2017)

Carles Santos

Vinaròs, 1940 - 2017

Pianista, compositor i artista polifacètic. Graduat pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Va continuar els seus estudis a París, amb els mestres Février, Casadesús, Maga Tagliaferro i Margaret Long; i posteriorment a Suïssa, com alumne de Harry Datymer. El 1961 va començar a actuar de pianista, interpretant obres de

Bartók, Schönberg i Webern. A l'inici de la seva activitat professional, Joan Brossa li va demanar la música per *Concert irrelevant*, per commemorar el 75è aniversari de Joan Miró. El 1968 es va traslladar als Estats Units, on va conèixer músics d'avantguarda com John Cage. Als anys setanta va fundar, juntament amb Josep Maria Mestres-Quadreny, el Grup Instrumental Català (GIC).

Va treballar en cinema amb Pere Portabella, com a compositor, intèrpret i guionista, a *Nocturn 29* (1968), *Miró l'altre* (1969), *Informe general sobre algunas cuestiones para una proyección pública* (1976), *El pont de Varsòvia* (1989), *Las variaciones Goldberg* (2007). Com a realitzador, també té filmografia: *L'àpat* (1967), *La cadira* (1968) o *LA-RE-MI-LA* (1979).

Vinculat al Teatre Lliure des dels inicis el 1976, va col·laborar estretament amb Cesc Gelabert i Frederic Amat, entre altres. Va ser artista resident d'aquest teatre de l'any 2005 al 2012.

Creador de la Companyia Carles Santos amb Mariaelena Roqué, va presentar la seva obra com a autor, compositor i director en teatres i festivals internacionals, com ara el Festival de Teatre d'Edimburg, el Festival d'Automne de París i l'Odéon, Les nuits de Fourvière i TNP de Lió, entre altres.

Alguns dels seus espectacles més destacats van ser *Arganchulla Arganchulla Gallac* a l'Akademie der Künste de Berlín (1987), *Tramuntana Tremens* al Mercat de les Flors Barcelona (1989), *Asdrúbila* (1992), Jocs Olímpics de Barcelona (1992), *Ricardo i Elena* al Teatre Nacional de Catalunya (2000), *L'adéu de Lucrecia Borja* per a la inauguració del Teatre Lliure de Montjuïc (2001), *Sama Samaruck Suck Suck* a la La Villette de París (2002), *El Compositor*, *La Cantant*, *el Cuiner i la Pecadora* (2003) i *La meua filla sóc jo* (Teatre Lliure, 2005, espectacle guardonat amb tres Premis Max).

El 2007 va presentar al Palau Sant Jordi de Barcelona una cantata per a 3000 nens i nenes per encàrrec del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, la gira d'*El fervor de la perseverança* i el concert de piano *He de ser castigat per*

no haver estimat mai ningú. Va seguir-lo *Ebrofalia copulativa*, al Sònar de Frankfurt.

Va compondre també la música de *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell, dirigida per Calixto Bieito, i l'acció per a piano i la ballarina Sol Picó en la versió de *Himne dels Segadors*, presentats en el marc de la representació de la Cultura Catalana a la Fira del Llibre de Frankfurt.

El maig de 2008 va estrenar al Teatre Lliure *Brossalobrossotdebrossat* (premi de la Crítica 2008) un homenatge íntim al poeta Joan Brossa, amic i col·laborador seu. El seus últims espectacles al Lliure van ser *Piturrino fa de música*, un concert al límit de la interpretació musical, que es va poder veure a l'Espai Lliure durant el cicle Radicals el maig de 2009, la reposició de *La pantera imperial* (2009/10), *Chicha Montenegro Gallery* (2010/11), i *Schubertnacles humits* (2011/12).

Va ser artista convidat a la fira de Música Mediterrània de Manresa amb els espectacles *Sis tenores i un senyor* i *Els monts*. El gener de 2010 va organitzar la celebració de la romeria de St. Sebastià, patró de Vinaròs, en el 400 aniversari de la relíquia (amb la participació d'unes 20.000 persones) i aquell mateix mes va presentar al Teatro Circo Price de Madrid la vetllada *Carles Santos vs. Carles Santos* dins el cicle *La lucha libre vuelve al Price*.

Santos va formar part de l'equip artístic de l'espectacle *Belmonte* (1988/89), de la Gelabert Azzopardi Companyia de Dansa, que es va reposar la temporada 2010/11 al Teatre Lliure. L'any 2011 va estrenar *Maquinofòbia pianolera*, una creació amb Cabo San Roque al Festival de Portaferrada. També va signar la composició musical d'*El gran teatro del mundo* de Calderón de la Barca dirigida per Calixto Bieito, estrenada al Teatre de Friburg el novembre de 2011 i presentada al Teatre Lliure dins de la programació del GREC 2012 Festival de Barcelona.

Els seus darrers espectacles van ser *Patetisme il·lustrat*, el 2015, i *Collar de cranis Esquerdes parracs enderrocs*, el 2017, estrenats tots dos al Teatre Nacional de Catalunya.

A més de la seva producció musical, cinematogràfica i escènica, Carles Santos també va ser creador d'una important obra plàstica, principalment fotogràfica. El 2006 va ser objecte de dues exposicions: *Visca el Piano*, sobre el conjunt de la seva obra, a la Fundació Miró de Barcelona, i *Mariaelena desvesteix Carles Santos*, creada per Mariaelena Roque amb els vestuaris pertanyents a les seves obres al Museu Tèxtil i de la Indumentària de Barcelona.

Va ser distingit amb diversos premis i condecoracions, com el Premi Nacional de Composició de la Generalitat de Catalunya (1990); el Premi Ciutat de Barcelona de la Música (1993); el Premi Ciutat de Barcelona a la Projecció Internacional (1996); la Creu de Sant Jordi (1999); el Premi Nacional de Teatre (2001); el Miquelet d'Honor de la Societat Coral *El Micalet* de València (2005); el Premi Nacional de Música en la modalitat de composició, atorgat pel Ministeri de Cultura (2008), i el Premi Carles Salvador a la trajectòria individual de Maestrat Viu (2015).

Entre els anys 2000 i 2012 va rebre també 13 premis Max de les Arts Escèniques.

Santos al Lliure

Us presentem un llistat dels espectacles de **Carles Santos** (o que van comptar amb la seva participació) que s'han representat al **Teatre Lliure**, tant els inclosos a la programació del teatre com els que pertanyen a altres cicles o festivals.

El gran teatro del mundo (GREC 2012)

Schubertnacles humits (2011/12)

Chicha Montenegro Gallery (2010/11)

Piturrino fa de música (2009/10 Radicals Lliure)

Brossalobrossotdebrossat (2007/08)

He de ser castigat per no haver estimat mai ningú (2006/07)

El fervor de la perseverança (2006/07)

La meua filla sóc jo (2004/05)

No al no (2002/03, música i piano).

Preludis (2001/02, música)

L'adéu de Lucrecia Borja (2001/02)

Hamlet (1998/99, GREC 1999, música)

La pantera imperial (1997/98 - 2009/10)

El barret de cascabells (1993/94) (música)

Belmonte (1988/89 - 2010/11)

Desfigurat (1985/86, música de Carles Santos entre altres)

Concert de Xavier Joaquim, percussió, Jordi Codina, guitarra i Carles Santos (3 d'octubre 1978)

L'armari en el mar (1978/79)

Concert-espectacle de Carles Santos (5 d'abril 1978)

Música del segle XX. Concert de grups instrumentals català (1976/77, peces de Carles Santos entre altres)

Ascensió i caiguda de la ciutat de Mahagonny (1976/77)